

1. Laat ons niet lan - ger vre - zen voor oor - deel, nood of pijn: als
 2. Wie zal nog schul - dig noe - men die God ver - ko - ren heeft en
 3. Hij bidt, ten troon ver - he - ven aan Va - ders rech - ter - hand, voor
 4. Wij zijn ge - acht als scha - pen die men ter slach - ting leidt. De
 5. Wij zul - len er van spre - ken met ze - ker - heid steeds weer: Gods

God voor ons zal we - zen, wie zal ons te - gen zijn? Hij, die zijn Zoon niet
 wie zal hen ver - doe - men, nu Chris - tus eeu - wig leeft? Hij is voor ons ge -
 wie Hem zijn ge - ge - ven: wij hou - den door Hem stand. Niets kan ons van Hem
 vij - and zal niet sla - pen voor wie zijn Naam be - lijdt. Maar Hij, die ons be -
 lief - de is ge - ble - ken in Chris - tus, on - ze Heer. Niets kan ons haar ont -

spaar - de, in Hem ver - zoe - ning geeft, schenkt met Hem in ge -
 - stor - ven, heeft aan Gods recht vol - daan. Ver - zoe - ning is ver -
 schei - den, Ver druk - king noch ge - vaar. Ver - vol - ging, nood noch
 - min - de, laat nim - mer ons al - leen. Hij doet ons o - ver -
 - ro - ven, geen macht hoe hoog, hoe groot. Zij gaat de tijd te

- na - de wat ie - der no - dig heeft.
 - wor - ven: wij mo - gen vrij - uit gaan.
 lij - den, geen hon - ger en geen zwaard.
 - win - nen, wij ko - men er door heen.
 bo - ven, het le - ven en de dood.